

sættelse. Egeledes gjorde jeg mig da al mulig Unage for at faae Thinget til paa een Gang at bevilge de 13,000 Rd. til det omhandlede Partii paa Frederiksberg, men man vilde det ikke den Gang. Det er da imidlertid ikke alene min Ret, men ogsaa min Pligt at forsøge paa, om jeg dog ikke ved Forhandling med Thinget og ved at fordele Udgiften paa 2 Aar kan faae det til at gjøre en Udgift, som jeg anser for uødvendig og økonomisk rigtig. — Jeg beder om endnu at maatte indlægge et godt Ord for Forslaget under Nr. 30, som gaar ud paa at forøge den Bevilling af 1,500 Rd., man hidtil har ydet Hedeselskabet, til det Dobbelte. Jeg skal ikke komme ind paa yderligere at udtale mig om det jydsk Hedeselskabs Fortjenester, men jeg skylder dette Selskab at sige, at jeg er blandt dem, som anerkjende, at det med stor Utrættelighed og ikke liden Opoffelse har udrettet mere, end de allerfleste Selskaber have været i Stand til at udrette med saa beskedne Midler som dem, hvorom der her har været Tale, og jeg tror, at det ikke er mere end en passende Anerkjendelse nu at bevilge Selskabet den beskedne Fordring, det stiller om de 1,500 Rd. Jeg skal heller ikke undlade at henlede ærede Medlemmes Opmærksomhed paa, hvad der ikke synes at være tilstrækkelig set — i alt Fald er det ikke blevet tilstrækkelig fremhævet — at det ikke alene er Bevillingen, der ønskes forhøjet, men at ogsaa den Opgave, som Selskabet stiller sig, er bleven forstørret, hvilket fremgaar af Postens Titel, hvori der ikke blot omtales Engvandingens — men ogsaa Afbandingens — anlæg i Sjællands Hedeegne. Jeg tror ikke, man kan negte, at ligesom Engvandingens anlæg vist er en Sag af stor Betydning for de jydsk Heder, saaledes er ogsaa Afbandingens anlæg af en overordentlig Betydning samt af en saadan Udstrækning og mange Gange af en saa kompliceret Natur, at det ikke er muligt for de enkelte Mænd at overkomme dem; i alt Fald er der den Vanskelighed, at Folk ikke forstaa sig paa at angribe en saadan Sag og at udføre den paa en saa billig og forstandig Maade som muligt. Man har naturligvis meget godt i mange Aar vidst i Sjælland, at det var fordelagtigt at vandre sine

Eng, men man har ikke gjort det, og hvorfor? Fordi man manglede den fornødne Anvisning til at gjøre det, men nu, da der er Folk, som med stor Redebonhed gaa de enkelte tilhaande og anviser Systemet og Maaden, hvorpaa det skal gjøres, har denne Sag taget et saadant Opsving, som maasse meget faa Forbedringer i Landbruget have taget i mange Aar. Det, hvorom der her er Spørgsmaal, er, saavidt jeg veed, 3,000 Tønder Land Eng, som i Løbet af faa Aar ere blevne optagne til Engvanding, men der henligger ogsaa andet Land, som de Herrer meget godt kjende, nemlig Kjær og Moser, hvilke ikke trænge til at faae Vand, i det Mindste ikke for det Første, men som derimod trænge til at blive af med det Vand, hvoraf de have for meget og Vanskeligheden er her lige saa stor som eller maasse større end i det andet Tilfælde, idet Naturen her opstiller Vanskeligheder, som ikke ere tilstede ved Engvandingens anlæg. Dette Formaal tilbyder Hedeselskabet nu ogsaa at fyldestgjøre, men det forlanger da, at man skal give det en yderligere Forøgelse af de fornødne Midler. Naar jeg desuden beder det høie Thing erindre, at den betydelige Understøttelse, Selskabet hidtil har haft, fra det Classenske Fideikommiss, nu er opbrugt, tror jeg ikke, der behøves nogen nærmere Anbefaling fra min Side for, at Thinget vil bevilge de her begjærede 1,500 Rd. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) ønskede et Ord fra mig i Anledning af nogle Ulemper, som skulde kunne fremkomme ved Engvandingens arbejder, og jeg kan dertil svare, at jeg med Fornøielse skal henlede Hedeselskabets Opmærksomhed paa, at disse Ulemper, som jeg vel kan se kunne være betydelige, maa blive forebyggede, for saavidt det overhovedet er muligt. Jeg kan tænke mig forskjellige Foranstaltninger, hvorved de kunne forhindres, i det Mindste for en meget væsentlig Del, og jeg skal som sagt ikke undlade at gjøre Selskabet opmærksomt paa, at det bør have sin Omhu henvendt paa at forhindre, at der tilføies Nogle Glæde, idet man gavner Andre. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgfreds (M. Andersen) syntes mig ikke at have det